

Harbo, sn, Väla hd, Västmn. l.

äldst Harir, De harum SD 3, 90, 91 (1312?), De
harum 147 (1314), harir 429 (1302-1319).

Det enkla ordet, antagl. ett har, m. (i-stam) =
(?) det senare nordnypl.-gästrikiska har. Jfr
ty. o. koll. haldr, hare, f. = 'kulle, höjd'.

Hj. Lindroth, En omdebatterad önamns-
grupp, Fornvännen 1914, s. 146.

17.11.1952.